16/11/2026

Κερκύρας Νεκτάριος: «Όπου απουσιάζει ο Θεός, εκεί φυτρώνει το δικαίωμα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή, 15 Νοεμβρίου 2026, Η΄ Λουκά, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Χρυσοστέφανης, στο προάστιο της πόλεως της Κέρκυρας, Καστανιά.

Μαζί με το Σεβασμιώτατο συλλειτούργησαν ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού, π. Σπυρίδων Τσιώλης, καθώς και οι Διάκονοί του. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο π. Σπυρίδων διακονεί επί σειρά ετών την εν λόγω ενορία με ένθεο ζήλο και ακατάπαυστη φροντίδα, συμβάλλοντας ουσιαστικά τόσο στην πνευματική καλλιέργεια και πρόοδο των ενοριτών, όσο και στην ανακαίνιση και τον ευπρεπισμό του Ιερού Ναού. Επίσης, η συμμετοχή των πιστών στη Θεία Λειτουργία υπήρξε ιδιαιτέρως μεγάλη, γεγονός που προκάλεσε την ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση του Σεβασμιωτάτου.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την ομιλία του, έλαβε αφορμή από την ευαγγελική περικοπή της ημέρας, την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη και αναφέρθηκε αρχικά στην έννοια του πλησίον και στην αδιαφορία που χαρακτηρίζει τις ανθρώπινες σχέσεις στη σύγχρονη κοινωνία. Διερωτήθηκε εάν υπάρχει πράγματι σήμερα ο πλησίον μας, επισημαίνοντας ότι ακόμη και στις μικρές κοινωνίες, όπως είναι εκείνες των νησιών και των χωριών μας, οι άνθρωποι έχουν γίνει ξένοι μεταξύ τους. Ανέφερε μάλιστα ότι το φαινόμενο αυτό είναι ακόμη εντονότερο στις μεγαλουπόλεις, όπου οι άνθρωποι ζουν σε απρόσωπες πολυκατοικίες, χωρίς πολλές φορές να γνωρίζουν ούτε τον διπλανό τους, αδιαφορώντας για τον πόνο και τα προβλήματά του. «Υπάρχει τέτοια αδιαφορία σήμερα μέσα στην κοινωνία, που όλοι μας γίναμε όχι άνθρωποι, αλλά απάνθρωποι», τόνισε χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον μετανθρωπισμό, ο οποίος, όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, προωθείται σήμερα από τη λεγόμενη «Νέα Τάξη Πραγμάτων», με σκοπό τη δημιουργία του «μετα-ανθρώπου», ενός ανθρώπου χωρίς πρόσωπο, που ζει αποκλειστικά για το συμφέρον του, χωρίς να γνωρίζει τον σκοπό της ίδιας του της υπάρξεως. Αντιπαρέβαλε σε αυτήν την προοπτική την ωραιότητα της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας, υπογραμμίζοντας ότι ο ίδιος ο Θεός μάς δίνει την ειρήνη, την αγάπη, το πρόσωπο και την ανθρωπιά. Εξήγησε ότι η κατάσταση του Παραδείσου είναι η κοινωνία, η επικοινωνία, η αγάπη, η αλληλοσυμπλήρωση και η αλληλοπεριχώρηση των ανθρώπων. Αντιθέτως, σήμερα έχει ήδη αρχίσει το φαινόμενο να ζούμε σαν ρομπότ, καθιστώντας μόνοι μας τη ζωή μας ολοένα και δυσκολότερη.

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε σε ένα δεύτερο σημείο της ευαγγελικής περικοπής, στην προσπάθεια του νομικού να δικαιώσει τον εαυτό του απέναντι στον Θεό. Επεσήμανε ότι όλοι μας ζητούμε να είμαστε δικαιωμένοι ο ένας απέναντι στον άλλον και πολύ περισσότερο, απέναντι στο Θεό, διεκδικώντας διαρκώς το δικαίωμά μας. Τόνισε ότι όλες οι έριδες, οι διχόνοιες, οι διχοστασίες και οι χωρισμοί μεταξύ των ανθρώπων υπάρχουν ακριβώς επειδή επιμένουμε στο δικαίωμά μας. «Το δικαίωμα στην πραγματικότητα είναι η αγάπη του ενός στον άλλον. Αγάπησέ τον και τότε να δεις πώς θα ανακτήσεις το δικαίωμά σου», ανέφερε χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας ότι δεν μπορούμε να δικαιώσουμε τον εαυτό μας, εάν πρώτα δε δικαιώσουμε τον αδελφό μας, ακόμη και όταν θεωρούμε ότι μάς αδικεί. «Εσύ σπεύσε να δικαιώσεις τον αδελφό σου και τότε θα σε

δικαιώσει ο Θεός», κατέληξε.

Επεκτείνοντας τον προβληματισμό του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις διεθνείς αντιπαραθέσεις, φέρνοντας ως παραδείγματα τις διαφορές της χώρας μας με τη γείτονα Τουρκία σχετικά με τα δικαιώματα στο Αιγαίο, καθώς και τον πόλεμο μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας, επισημαίνοντας ότι η διαρκής επίκληση και διεκδίκηση των εκατέρωθεν δικαιωμάτων έχει οδηγήσει τους ανθρώπους να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον. Υπογράμμισε δε ότι η κατάσταση αυτή οφείλεται στην απουσία της αγάπης και της πίστεως στο Θεό, τονίζοντας χαρακτηριστικά πως «όπου απουσιάζει ο Θεός, εκεί φυτρώνει το δικαίωμα». Έτσι, εάν, αντιθέτως, είχαμε στο κέντρο της ζωής μας το Θεό, δε θα σκεφτόμασταν με αυτόν τον τρόπο.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, αναφέρθηκε στην έναρξη του σαρανταημέρου των Χριστουγέννων, καλώντας τους πιστούς σε πνευματική προετοιμασία με νηστεία, προσευχή, αυτοσυγκράτηση και κυρίως με την αποβολή του εγωισμού, του προσωπικού δικαιώματος και του ιδίου θελήματος. Τόνισε ότι, εάν οι άνθρωποι έπαυαν να θυμώνουν και να διεκδικούν ο ένας απέναντι στον άλλον, ο τόπος μας θα γινόταν πραγματικός παράδεισος και θα βιώναμε την αληθινή σωτηρία ήδη από την παρούσα ζωή. Ευχήθηκε, δε, σε όλους καλό σαρανταήμερο και καλά Χριστούγεννα.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά του για τη συνάντηση με τους ενορίτες και αναγνωρίζοντας τη δημιουργικότητα, την ακούραστη διακονία και τη φιλοτιμία του π. Σπυρίδωνος, προχώρησε στην προχείρισή του σε Οικονόμο της Εκκλησίας προσφέροντάς του ένα επιγονάτιο με την εικόνα της Παναγίας. Τέλος, ευχήθηκε στον τιμώμενο κληρικό να είναι άξιος και να συνεχίζει την εκκλησιαστική του διακονία με την τον ίδιο ένθερμο ζήλο.

